

АБОНАМЕНТИ:

За България, за 6 м. — 7 м.
За странство „ „ — 14 „
Единъ брой 10 ст.

ВЪСТНИКЪ ДОБРУДЖА

251

Градската библиотека

Варна

Ръкоп. по с. архиват. изд. 22. 11. 17

ОРГАНЪ НА ЦЕНТРАЛНИЯ ДОБРУДЖАНСКИ НАРОДЕНЪ СЪВѢТЪ

Излиза понеделникъ, сряда и петък

Добруджанскиятъ Народенъ Съборъ. — Рѣчта на Т. Ракъджиевъ за отвлѣченитѣ. — Приетитѣ резолюции. — Освобождението на Тулча. — За Генералъ Колевъ. — Текстътъ на договора за примирието. — Привѣтствия до Събора. — Добруджанци за свободата на Добруджа. — Изъ чужбина. — Положението на бойнитѣ фронтове. — Отвѣтнитѣ телеграми на Германскиятъ и Австро-Унгарскиятъ пълномощни министри за отвлѣченитѣ и пр.

Добруджанскиятъ Народенъ Съборъ.

Рѣчта на Т. Ракъджиевъ.

По въпроса за отвлѣченитѣ добруджанци въ Молдава на 16.XII.1917 г. слѣдъ обѣдъ говори Т. Ракъджиевъ, секретаръ на бирото на събора и членъ на Централния Добруджански Народенъ Съвѣтъ. Той изтъкна, че слѣдъ като Румъния владѣ цѣли 38 години Добруджа, не успѣ да я ромънизира и да убие борческия духъ на българитѣ въ нея, при всичко че прокара драконовски закони специално за Добруджа и въведе единъ изключителенъ непоносимъ режимъ тамъ, въ надеждата на своята паметъ въ свѣтовната война при мобилизирано на своитѣ военни сили, върѣйки международнитѣ узаконения и договори за вѣчна на третиране мирното население въ военна време, задигна и отвлече повече отъ 25,000 души българи, турци и нѣмци добруджанци, повечето отъ които сж били ромънски поданици. Тази политика на ромънското правителство е жестока и безчовствена, защото се задигнаха и отвлѣкоха съществата на мобилизиранитѣ граждани, които отидоха да проливатъ кръвта си за постигане ромънскитѣ империалистически стремежи. По този начинъ се обезлюдиха много поселения. Сметътъ цифри на отвлѣченитѣ граждани показватъ колко безразборно сж задигнати мирнитѣ граждани. Напр. отъ гр. Тулча сж били задигнати 233 души, Каварна 134, Тутраканъ 691, Стеро—село, Тутраканско 130, Добричъ 515, с. Армутлий — Добричко 100, Хасъ-Коселеръ 175, с. Александрия 105, гр. Силистра 327, с. Калитерово, Силистренско 384, с. Кара—Омуръ 984, с. Касъича 164, с. Алмалей 1537 и пр. и пр., на обща цифра повече отъ 25,000 души. Фактътъ че само отъ с. Алмалей сж задигнати 1537 души, между които има много дѣца, беззащитни жени и старци съ прѣклонна възраст до 105 години, единствения грѣхъ на които е, че не сж ромъни, показва че това дѣяние на ромънското правителство е нечовѣшко, варварско. Отъ една страна да мобилизиранитѣ гражданитѣ да проливатъ кръвта си за държавата, а отъ друга да задигнатъ и отгличатъ семействата и близкитѣ имъ и да изгасатъ имотитѣ имъ на опустошение, е пѣщо незаписано въ историката на народитѣ до сега. Това може да бѣде само въ „културна и цивилизована Румъния“, защото никой отъ воюващитѣ страни не постѣпи като нея. Това задигане и отвлѣчане не е било случайно явление, а продиктувано отъ ромънското правителство. Това се установява отъ документитѣ на префектитѣ въ Кистенджа Мунуану и въ Силистра, които сж обнародвани вече отъ нашата преса. Но ромънскитѣ жестокости не се свършиха съ задигането на тия 25000 души. При отстъплението си ромънскитѣ войски сж извършили още по-големи жестокости, вато сж избили по единъ най-варварски начинъ нѣколко хиляди жени, дѣца и старци, по една или друга причина оставили неостатѣченъ. Прииѣтитѣ въ селата Орбѣрна, Алмалей, Бабузъ и пр. въ Силистренска околия и гр. Добричъ сж достатѣчни да докажатъ това.

Освѣтъ че извършиха ромънитѣ прѣсѣщението съ отвлѣчането на тия нещастници въ жатрѣшността на Молдава, но се опасатъ съ тѣхъ много жестоко, като ги държатъ въ нечовѣчески помѣщенѣ, безъ постѣлка и заедакъ, безъ топло, въ не-

достатѣчна и доброкачествена храна, насилватъ ги да извършатъ тежки, неестѣтствени на обществено положение и физически имъ сили безъ никаква паница. Всичко това се потвърждава и установява отъ рапортитѣ на пълномощнитѣ министри на нѣкои неутрални страни и отъ показанието на свѣдѣтели, който лично сж изпитали ромънскитѣ жестокости, като г. Басаджановъ отъ Силистра, който по една случайностъ се е изсвѣдилъ. Българския „Червѣтъ Кръсть“ и българското правителство сж правили всевъзможни постѣпки за облекчение съдбата на тия нещастници, много отъ които не сж вече между живитѣ, но ромънското правителство винаги е отклоняло нашитѣ искания. То отказа да ги освободи. Нѣщо повече, то отказа да даде точни списѣци за всички отвлѣчени, каквито по водитѣхъ му сж искания. И, който да се засрами отъ своята нечовѣшка политика, ромънското правителство заблуждава европейското общество каже, че българитѣ, за да прикриятъ своитѣ жестокости въ Добруджа, повдигнали въпроса неоснователно за нѣкакви си отвлѣчени добруджанци, каквито въ сжщностъ нѣма. Това е възмутително и некачествено отъ страна на ромънитѣ.

Прѣдлага да се протестира отъ събора за отвлѣченитѣ и нечовѣшкото имъ третиране отъ ромънскитѣ управници, да се моли българското правителство при водене прѣговоритѣ за миръ да се застъпи и наложи за незабавното имъ освобождение и най-послѣ да се запази къмъ свързанитѣ и неутрални правителства да направятъ и тѣ отъ своя страна нужното чрезъ ромънското правителство въ името на чуждаността за тѣхното освобождение.

Тутраканскиятъ делегатъ г. П. Магродиевъ добави, че ромънитѣ сж постѣпили така съ българитѣ, за да унищожатъ българското племе въ Добруджа.

РЕЗОЛЮЦИЯ

върху миналата, сегашната и бъдещата съдба на Добруджа.

Съборътъ на прѣдставителитѣ на добруджанскитѣ села и градове, като развѣян мисли върху миналата, сегашната и бъдещата политическа съдба на Добруджа и като взе прѣдъ видъ:

1. Че цѣла Добруджа до устието на Дунава по географско полжение, по история и население съставлява нераздѣлна частъ отъ общото българско отечество; че отъ основаването на българската държава въ 679 г., санкционирано съ писменъ договоръ между българския князь Аспарухъ и Византийския императоръ Константинъ IV Погонатъ, до 1878 г. тая балканска провинция и въ дни на робство, и въ дни на свобода е сподѣляла общата политическа съдба на България;

2. Че турскитѣ завоеватели на Балканитѣ въ края на 14 вѣкъ отнеха Добруджа отъ послѣдния ѝ владѣтель, българскиятъ князь Иванко, синъ на Добротина, който даде името на цѣлата област;

3. Че прѣзъ петѣти много турско владичество Добруджа сж колонизирана съ мусулмански и други народности, въ върѣкъ туй тя не изгуби българския си характеръ;

4. Че слѣдъ руско-турскитѣ войни въ края на 18 и началото на 19 вѣкъ, които разориха, опустошиха и обезлюдиха цѣла Добруджа, пропѣденото къмъ Балкана българско население се върна на комматни маси въ своитѣ разорени родни огнища и съ творческия си трудъ и беззавѣдната си енергия облагороди запустѣлитѣ поля и прѣвзедаде най-цѣнитѣ ѝ богатства;

5. Че още въ прѣвитѣ дни на българското възраждане, започнато въ началото на минали вѣкъ, добруджанскитѣ българи сж добръ уреденитѣ си черкви, училища, ступански и културни сдружавания участваха активно въ борбитѣ за духовната и политическа независимостъ на цѣлкупния български народъ и благодарение на своето прѣвзходство станаха прѣвъ ръководитѣ фактори въ общественни, културни и стопански животъ на провинцията;

6. Че българскиятъ характеръ на Добруджа бѣ признавъ отъ Оутанскии Ферманъ въ учредяването на българската екзархия, издаденъ на 28 февруари (12 мартъ) 1870 г., и отъ Цариградската конференция на прѣдставителитѣ на Великитѣ сили въ 1876 г.;

7. Че Берлинскиятъ конгресъ въ 1878 г. даде Добруджа на Румъния не защото послѣдната имаше пѣкъви права върху тая провинция, а защото върваше, че съ това ще гарантира свободата на плаването по долния Дунавъ и ще създаде една прѣграда за завоевателитѣ стрѣмежи на царска Русия въ Византия Истокъ;

8. Че въ сегашната велика война Румъния не изплати за длъженитѣ, които Великитѣ европейски сили ѝ възложили въ 1878 г.: тя дезертира отъ поста си „стражъ на Дунавъ“, стана проводникъ на рускитѣ империалистични домогвания на Балканитѣ и причини опустошението и разорението въ тоя край, които хвърлиха въ нечувана лизерия и страдания хиляди невинни добруджански семейства;

9. Че ромънитѣ въ 1878 г. сами признаваха, че Добруджа не имъ принадлежи нито исторически, нито географски, нито етнически и ватога не искаха да ѝ приекатъ, за доказателство на което служатъ рѣшенето на ромънския сенатъ и ромънската канара отъ 26 януарий 1878 г., меморитѣ на ромънското правителство, подаденъ на 25 февруари (9 мартъ) 1878 г. до силит

религиозната свобода на схизматиците.
11. Че през сегашната война Ромъния доказва още веднъж по един безспорен начин своята истинска отношение към чуждата нсѣ Добруджа, като отлъчва отъ изгнание и бѣдствена повелю отъ 25000 невинни добруджански жени, маже, дѣца и старци.

12. Че добруджанското население съ радостъ покрѣпѣ българскитѣ и свързанитѣ тѣмъ войски като носители на свобода и правда въ тѣхното кърваво дѣло ка... дната своята съкровена мечта — духовното и истинското си освобождение отъ непомислима... гледище;

13. Че връщането на ромънското владичество въ Добруджа ще бѣде една отъ ония голѣми несправди, за прѣнахването на които дѣтѣ човѣчеството пролина крѣвта си, и ще стане причина за нови стреси и конфликти, отъ които ще страда пакъ добруджанското население, изпитано сѣчени ужасъ на войн... които презъ последн... ри вѣка опустошиха родния му кѣт;

14. Че добруджанското население, безъ разлика на вѣра и народност, подъ българското управление ще има най-широки граждански и политически свободи и права, отъ каквито се ликуватъ сегашни... дани въ България и че... закрилата на демократичната българска конституция ще намѣри всички условия за свободно-културно, политическо и стопанско развитие;

15. Че Добруджа принадлежи сега на нейното население и, съгласно принципа за свободното самоопредѣление на народноститѣ, то има безспорното юридическо и морално право да опредѣли своята бъдеща политическа съдба;

16. Че Добруджа не бива да става разбивна монета из чуждитѣ египетски и империалистични догори... зашто нейното население не може и не бива и мѣче да се третира като едно стадо отъ робѣ, — и то взе прѣдъ видъ всичко това, Сборътъ единодушно.

Р ъ м ѣ

1. Исква незабавното присъединяване на цѣла Добруджа до устията на Дунавъ въ България.

2. Заявява, че добруджанското население нѣма да допусне връщането на ромънското владичество отъ Дунавъ и ще се бори дори съ оръжие въ рѣка противъ всяко чуждо посѣгателство върху правата и свободитѣ му.

3. Апелира къмъ българското правителство и цѣлия български народъ да подкрепи и защити справедливата добруджанска кауза.

4. Моли всички народи и всѣхъ прѣдставители на държавитѣ, призвани да... орятъ миръ между воюващитѣ народи, да се вс... въ настоящитѣ искания на добруджанското население и въз основа на тѣхъ да опредѣлятъ бъдещата му политическа съдба.

5. Наговарва Централния Добруджански Народенъ Събѣтъ да изработи въ духа на настоящата резолюция обстоятелствено меморатъ и да го поднесе чрезъ особена делегация на правителствата на неутралнитѣ и воюващитѣ държави.

Бюро на Добруджанския Народенъ Съборъ:

Прѣседателъ: Д-ръ Иванъ Огилъ

Подпрѣседатели: Ангелъ Людсковъ, М... Людовъ, Сана Добревъ, Салимъ Хасанъ, М... М... М...

Секретари: Василъ Чобановъ, Петъръ Скизовъ, Тодоръ Рабджиевъ, Иванъ Василъ...

Слѣдватъ подписитѣ на всѣхъ делегати.

РЕЗОЛЮЦИЯ

за отлъченитѣ отъ ромънското правителство добруджанци.

Народниятъ добруджански съборъ отъ прѣдставителитѣ на населението въ Добруджа въ заседанието на 16 декември 1917 г. въ гр. Вабадагъ се занима съ въпроса съ отлъченитѣ българи, турци и нѣнци отъ Добруджа, като взе прѣдъ видъ:

1. Че ромънското правителство въ надвечерето на своята навѣса въ свѣтовната война, както и презъ течение на войната до края на 1916 год. безъ никакво основание и въпреки международнитѣ уговорения за начина на третирано мирното население въ военно вѣрше, задържа и отлъчва въ вѣтрѣността на Молдова по-мече отъ 25000 българи,

турци и нѣнци, отъ които по-голямата частъ ромънски поданици добруджанци, въ числото на които има много жени, дѣца и старци съ прѣхлостна възраст;

2. Че отъ направенитѣ анкети отъ пълномощнитѣ министри на нѣкои неутрални държави и по-важнатата на свидѣтели, които лично сж видѣли и изпитали жестокостта на ромънскитѣ управници, се установява, че сж поставени при много неблагоприятни условия за живѣне и злѣ третиранн, въздѣстватъ на които мнозина отъ тѣхъ сж измрѣли;

3. Че освѣтъ отлъченитѣ на тия 25000 души, ромънскитѣ граждански и военни власти сж избѣли много беззащитни жени, дѣца и старци, които маже, бащи и синове сж били отлъчени по заповѣдь отъ ромънското правителство;

4. Че ромънското правителство, вмѣсто да изпрати исканитѣ отъ българското правителство списъци, да облекчи положението на отлъченитѣ и да разпореди за освобождението имъ, по единъ осъдителенъ начинъ отлага да стори това, като измисля истината прѣдъ европейското обществено мнѣние и за да прикрие своитѣ безчовѣчни изтѣпления надъ мирното население, приписва такива обвинения на българскитѣ военни и граждански власти, които презъ всичкото вѣрше се отнасяла най-внимателно къмъ населението въ Добруджа.

Р ъ м ѣ

1. Високо протестира, противъ акта на ромънското правителство, което въ противорѣчие съ международнитѣ уговорения и договори, е отлъчило по-мече отъ 25000 души българи, турци и нѣнци, по-мече отъ които ромънски поданици, като ги постави въ извънредно лоши условия за живѣне и злѣ третиранн, както и противъ всички изтѣпления и жестокости надъ беззащитното добруджанско население;

2. Моли българското правителство да настоя най-енергично и да наложи незабавното освобождение и възвръщане на домоветѣ на всички отлъчени добруджанци;

3. Апелира къмъ прѣдставителитѣ на свързанитѣ и неутрални страни въ името на човѣколюбното да направятъ и тѣ нужното отъ своя страна и да се въздържатъ за незабавното възвръщане на домоветѣ имъ останалитѣ отлъчени добруджанци.

Положението на бойнитѣ фронто

Вюмѣтнитѣ отъ Щаба на Дѣйствующата армия за 19 XII 1917 г.

Македонски фронтъ. Отъ двѣтъ страни на Охридското езеро, нѣколко огнени урагани. Южно отъ Доброполе, западно отъ Вардара и между Донжани и Дойранъ, отъ вѣрше на вѣрше артилерийската стрѣла се засивава. Въ Дарденелско нашата артилерия възпламени единъ неприятелски муниционенъ складъ. При Долна Струма обявено разузнавателна дѣйностъ, при която бѣха прогонени нѣколко висайски отдѣления.

Добруджански фронтъ. Примирие.

Западнѣ военнѣ театръ. Група армия на Българския прѣстолаосѣдникъ Рупрехтъ. Въ нѣкои участъци по бойния фронтъ въ Фландрия, по южна брѣгъ на р. Снарпъ, при Мюверъ и Гренкуръ артилерийската дѣйностъ бѣше послѣ обѣдъ оживела.

Група армия на Германския прѣстолаосѣдникъ. Въ едно сполучливо нападение съверо-източно отъ Краонъ едно наше пурующе отдѣление взема извѣстнѣ количество лѣнници французи.

По въздуха. Нашитѣ авиатори атакуваха Лопуа, Рамсентъ и Марсентъ съ бомби, клѣтѣ имаха допрѣ успѣхи. Подпоручикъ Бонасъ свали 27 сѣ противникъ.

Италиански фронтъ. Презъ цѣлия денъ силнѣ артилерийски огнѣ между рѣкитѣ Вренте и Пиаве. Слѣдъ силна огнена дѣйностъ австро-унгарскитѣ войски муруваха Монте Азолоне и граничащитѣ къмъ сѣверо-западъ и сѣверо-изтокъ италиански позиции, клѣтѣ вземаха 48 фацери и повече отъ 2000 войници въ плѣнъ. Италианската атака при Монте Соларъ голо осуетена.

Къмъ настоятелитъ на в. Добруджа. Ужолжаватъ се г. г. настоятелитѣ, които иматъ останали екземпляри отъ броеве 4, 5, 6, 7, 8 и 9 отъ в. Добруджа да ги изпратятъ веднага въ администрацията.

Отъ администрацията.

П. Тодоровъ.

Освобождението на Тулча.

На 23 декември 1916 год. възбюха първитѣ български разбѣди въ гр. Тулча. Тоя денъ ще остане исторически не само за тулчанци, но и за цѣлия български народъ. Тулча, вѣрността на българщината, градътъ на несломимия народенъ духъ, олицетво на родната просвета въ мѣстното мѣстало на турското робство, прѣди една година падна въ рацѣтъ на освободителната ни армия. Значението на 23 декември 1916 г. е така голѣмо; за новѣйшата ни отечествена история, че тоя денъ заслужено бѣ провъзгласенъ за празникъ на освобождението на цѣлостта на Добруджа. Тоя азѣтъ на вниманието къмъ българскитѣ до сърцата на тулчанци е навѣчно заслуженъ. На Тулча, гдѣто тупаме прѣзъ цѣлото ром

Такава е тя коницата между нас, както самт
люста въ първата страница на книгата и описа.

Не коница — кава
Отъ сабелъ вѣтъ, блъхъ,
Отъ дивъ, ур! — дивъ
Отъ тропотъ и траскъ...

Сонъ звѣровъ горски
Отъ глѣбъ поирѣлъ;

Ужасната прѣснь
На конски коница!...

„Сонъ за генерала“ отъ г. Н. П. Нико-
лаевъ е копѣжъ и хубаво обработенъ. Единъ пѣсень,
извѣршенъ портретъ на покойника въ войско отношение.

„Пожоаникъ Колевъ“ отъ А. Липчевъ съ
тъжъ редове. Тѣ съ пѣсень за тѣлата на дълбоко и
гоубно — рѣде на покойника, когато е чакъче отъ бой-
ната лѣт.

„Т. и ф.“ отъ Йорданъ Й. — е богата съ
востанови прѣдадена картина.

„Генералъ Колевъ“ отъ г. Ралъ Тошевъ е
е мѣла рѣдъ. Колко се радваме! Мѣла би въ първи
жѣтъ съ България началника говора съ възхищение
за подчинения си му дава вѣнца си. Хвала!

„Димитрофренитъ“ отъ Гривъ Василевъ е
истински пѣсень. Юното титиванъ — бѣе, топлина,
дѣтвѣтъ — бѣдеи, играчото жоръ — дитинитъ на
България! Между тѣхъ е пѣлъ Генералъ Колевъ и пѣлъ
въ първѣ редове на бѣ...

И вѣдѣтъ отъ писмата на покойника съ истински
терки. България, Добруджа, войника, коницата — това
съ глѣжитъ на генерала. Съ тѣхъ той живѣе, за тѣхъ
поиска лека всѣки денъ мръ въ лудитъ атаки и бѣ-
спиритъ походи на кавалерията. Хвала на инициатора!

Добруджанци, купете си тѣхъ хубава книжка за
Добруджанската легенда — за Генералъ Колевъ. Учете
дѣтвѣтъ и по нея... Той не умира, той навѣкъ ще
бѣде живъ за Добруджа и България! Купете си това
буваръ за генералъ Колевъ.

ДОГОВОРИТЕ ЗА ПРИМИРИЕТО.

Наученъ. Между упълномощенитъ прѣдставители
на военнитъ командувания на Русия отъ една страна
и отъ друга страна България, Германия, Австро-Ун-
гария и Турция съ цѣлъ да се постигне почетно за
дѣтѣ страни миръ въ Врѣстѣ-Литовскъ се сключва
сѣдѣното примиріе:

1. Примиріето почва на 17-и декември 1917 год.
12 ч. по обѣдъ и се продължава до 14-и януари 1918
год. 12 ч. по обѣдъ. Подписанитъ договора страни
иматъ право, като се почне отъ 21-и декември на примиріе-
то, да се откажатъ отъ него, съ прѣдупрѣдѣние 7
дена прѣди възобновяване на военнитъ дѣтвѣ, ако
не послѣдѣе откажъ, примиріето автоматъ — освенъ не про-
дължава до като една отъ странитъ не откаже отъ
него съ прѣдупрѣдѣние 7-дена по р.

2. Примиріето се простира върхъ всички сухо-
пѣтни и въздушни сили на поѣдѣнатитъ дѣтвѣ, на-
миращи се по сухопѣтния фронтъ между Балтийско и
Черно море и на руско-турския воененъ театръ въ
Азия. Примиріето настѣпа едновременно. Дѣтѣ стра-
ни се задѣлжватъ прѣзъ вѣрне на примиріето да не
увѣлчаватъ числото на намиращитъ се по поѣдѣнатитъ
фронтове и на островитъ Моонъ-Зунда войсковѣ части,
а също и състава и числеността нѣтъ и да не прѣд-
прѣматъ по тѣзи фронтове прѣгруппиране за подго-
товка на настѣпление. Дѣтѣ страни се задѣлжватъ
до 14-и януари 1918 год. да не правятъ никакви опе-
ративни войскови прѣхвърляния по фронтъ въ Бал-
тийското и Черно море съ изключение на тѣхъ, които
са били почнати до момента, когато се сключаватъ
настоющитъ договори. Дѣтѣ страни се задѣлжватъ въ
вѣрне на примиріето да не събрѣдоточаватъ войски
въ портъветъ на Черно и Балтийско моретъ, на 150
вѣточна дължина споредъ Гривача.

3. Демаркационни лини на европейскитъ фронтъ
се сѣмѣтатъ нѣтъ прѣдѣлитъ заграждения на собственитъ
позиции. Тѣзи лини могатъ да бѣдатъ прѣмѣнявани
само като се спазватъ посоченитъ условия въ съот-
вѣтната пунктъ.

4. Тамъ гдѣто нѣма неѣрѣдѣната лини позиции,
демаркационната лини се сѣмѣта правата, която следѣ-
ва заетитъ най-прѣдѣмъ точки. Мѣстото между дѣтѣ
демаркационни лини се сѣмѣта за неутрално. Съот-
ветъ се сѣмѣтатъ за неутрални плавателнитъ рѣки, раздѣ-
лящи позиции на дѣтѣ страни. Плаването по тѣзи
рѣки се забранява съ изключение на случаитъ, когато
е обусловано отъ цѣлитъ на търговскитъ транспортъ
въ ония участѣци, гдѣто позицитъ се намиратъ на
значително разстояние една отъ друга отъ специални-
тѣ комисии.

На руско-турския воененъ театръ въ Азия глав-
нокомандуштитъ на дѣтѣ страни по взаимно съгласие
установяватъ, както демаркационнитъ лини, тѣхъ и от-
ношенята между странитъ при безусловното е пазвано
на условията въ точка 6. Съ цѣлъ да се развѣятъ
вдрави прѣтѣтѣтѣ отношения, при сношенята между
войскитъ, ще се ползуватъ съ право на свободни сно-

шенята, които трѣбва да носятъ съ себе си статѣйтѣ
тѣ утѣствѣренія отъ ѣабозетъ на корпуситъ, армиятъ
на фронта или пѣкъ отъ своитъ комитетѣ. На дѣтъ или
три мѣста отъ участѣта на всѣма руска дивизия
се организиратъ сношенята, като тѣзи мѣста се опре-
дѣлятъ въ съгласие на дивизионнитъ ѣабозѣ или ко-
митетитъ нѣтъ въ неутралната зона, между демаркаци-
оннитъ лини, и се означаватъ съ бѣли флаговѣ. Оно-
вѣната се допускатъ само прѣзъ деѣта отъ изгрѣвъ до
закѣтъ сѣмѣде. По мѣстата на сношение въ всѣки да-
деѣтъ моментъ числото на участѣющитъ не може да
надмивава 25 чѣловѣка отъ всѣма една страна. Посене
на оръжия въ вѣрне на сношенята се забранява. Хо-
рата, които взематъ участие въ сношенята, иматъ
право да си даватъ взаимно вѣстѣници и списанна, а
сѣмѣтъ тѣхъ и отворени писма за прѣдаване на тѣхното
позначение. Освѣтъ това участѣющитъ въ сношенята
иматъ право на търговия и обмѣна на прѣдмети отъ
първа необходимостъ.

5. Погребение на падналитъ военни чиноѣ се
разрѣшава да става на неутралната зона. За това се
изиска прѣдварително съгласие между ѣабозетъ или
комитетитъ на дивизиятъ или на висшитъ мѣстанци.

6. Въпроситъ за възвръщане на военнитъ чиноѣ,
уволненъ съсѣмѣтъ отъ служба, съ мѣстожителство отъ
вѣдѣ демаркационната лини на противната страна, ще
бѣдатъ разрѣшени при мирнитъ прѣговори.

7. Лѣцѣта, които прѣмѣняватъ неѣрѣдѣтѣ де-
маркационна лини, бѣтъ да спазватъ горѣ казанитъ
условия, се задѣлжватъ и срокъ за освобождаването нѣтъ
се опреѣдѣтъ или при сключването на мира, или при
отказъ отъ примиріето. Помѣнатото постановление,
както и горѣ казанитъ условия трѣбва да бѣдатъ
обявени въ специални вѣстовѣци на войсковитъ части
отъ дѣтѣ страни и да нѣтъ се разяснятъ подробно.

8. По отношение военнитъ дѣтвѣ на морскитъ
театри вѣмѣтъ сѣмѣдѣното:

9) Примиріето се простира, по цѣлото Черно и
Балтийско море, на изтокъ отъ меридиана 15° погрѣ-
шенъ, върху всѣки намиращи се тамъ морски и въз-
душни сили на дѣтѣ страни. По отношение прѣсти-
рѣнето на примиріето въ Бѣло море и Сѣвернои Ледовитѣ
океанѣ край руския брѣгъ не бѣде установено осо-
бенно съгласение на взаимно съгласие на морскитъ и
генерални ѣабозѣ на дѣтѣ прѣговорици страни.

Взаимнитъ нападения на военнитъ и търговски
параходи на прѣговорицѣтѣ страни въ посоченитъ ра-
йонѣ трѣбва да бѣдатъ по възможностъ отстранени. Въ
това особенно съгласение трѣбва да бѣде сключено
указание за отстраняване по възможностъ на случаитъ
на взаимно нападение отъ страна на военнитъ парахо-
ди на прѣговорицѣтѣ страни въ другитъ моретъ.

6) Нападенията отъ вѣтъ море и отъ вѣдѣха на
портъветъ на крайбрежията на дѣтѣ договорици
страни по всѣкитъ морски театри се запрѣщаватъ.
Осѣмѣтъ се забранява на параходитъ на дѣтѣ страни
да вѣзватъ въ пристанищата и да се доближаватъ до
брѣговѣтъ завѣтъ отъ противната страна.

в) Забраняватъ се полѣтитъ надъ фортеѣтъ и
надъ крайбрежията на дѣтѣ страни по всѣки морски
театри. Прѣдѣтѣване демаркационната лини се за-
бранява.

Чрън Васъ стрелчентъ привѣтъ конгресиститѣ. Подканваме ги да дигнатъ мощенъ гласъ, който да прозвучи надъ цѣлъ свѣтъ за присъединението на цѣла Добруджа къмъ майка България. Българскиятъ триколоръ трѣбва да се вѣе до устнето на историческата на пясъ Дунавъ.

Оставъ Димовъ, Иванъ Дончевъ, Иванъ С. Николовъ, Киро Костадиновъ, Иванъ Николовъ, Ст. Кръстевъ отъ гр. Силистра.

Пожеланамъ козловторна и успѣшна работа на Добруджански народенъ съборъ. Издигнете високо знамето на Добруджанската кауза—обединението ѝ съ майка България, издигнете енергиченъ гласъ на протестъ противъ всѣко посѣгателство отъ вѣдѣто и дажда, което цѣли заробването на Добруджа отъ Дунавъ до Черно море.

Златевъ, с. Добромиръ.

По случая днешния знаменитъ за всички ни денъ откриването на първия добруджански конгресъ изпращамъ моятъ и тѣхъ на жителитѣ тукъ прокудени отъ роднитѣ имъ отъ подмислитѣ влахъ добруджанци най-сърдечни поздравъ и благопожелания за ползотворна дѣйностъ относително благо на отечеството! Нека цѣлъ свѣтъ чуе чрънъ устата на нашитѣ пълномощници-делегати, че всички сме готови да измремъ, но да не допуснемъ за втори пътъ тираниа влахъ да скѣрши свѣтата ни родна земя! Да живѣе обединена България! Да живѣе Н. Величество Ц. Фердинандъ I, Неговото патриотично правителство! Да живѣе храброто ни войнство, което съ кръвта си очерта и чертае границитѣ на отечеството и поклонъ прѣдъ свѣтата паметъ на загиналитѣ наши герои!

За всички добруджанци въ Варна — Вакаловъ.

Черненския народенъ комитетъ изпраща своитѣ благопожелания за ползотворната работа на съборитѣ се въ събора зида националното обединение на българското плѣмо. Сѣла работете и твърдо настоявайте прѣдъ братското ни правителство, на вѣшето командване за присъединяването ни за вѣщаи къмъ майка България.

Прѣдседателъ на черненския народенъ комитетъ: Маринъ Стойчевъ.

Поздравяваме първитѣ прѣдставители на свободна Добруджа. Нека поднятѣ въздигнатото знаме на свободата, гордо и сѣло за винаги да се развѣва надъ нашата родина. Застѣпете почтито дѣло. Спомнете си и за нещаститѣ ни съграждани, които какаръ и далечъ отъ своята родина чакатъ деня на свободата. Лисковъ, Джуровъ, Марковъ отъ гр. София.

Господинъ прѣдседателю,

При изпитанията, които прѣживява днесъ обединеното ни отечество България, свикването на прѣдседателствувания отъ Васъ конгресъ стопаи сърдцата на цѣлия аи български народъ, а най-повече пастъ добруджанцитѣ. Затова въ ваша лице, като поздравяваме делегатитѣ на тоя конгресъ пожелаваме му напредѣкъ и успѣхъ въ начинанието за завършване на народното ни обединение съ цѣла Добруджа до Дунава, майката на българския народъ. Держайте господа и високо дръжте знамето на добруджанската свобода, подъ която е цѣлия български народъ. Заявете най-тържествено и открито на образования свѣтъ, че Добруджа пакъ откъсната отъ България и повърната на вѣроломни ромѣни, да има на балканитѣ, защото тя е срѣдцата за Цариградъ и провинитѣ. На уѣтрете и днешнитѣ наши съюзници, че и тѣ германци, австроунгарци и турци, ако искрено мислятъ за сѣюза ни и искатъ той да остане на вѣчни врѣмена, трѣбва да го закрѣпятъ съ българска Добруджа. Македония и Моравско, които го подкрепятъ и за който изгуби съглашението. Прочие напредъ добруджански избраници. Да живѣе обединена България.

Граждани отъ гр. Балчикъ: С. Задгорски, Ж. Тончевъ, Н. Милковъ, Атанасовъ, Узуновъ, Р. Бончевъ, П. Комаровъ, Д. Симсоновъ и Т. Добревъ.

(Слѣдва).

Изъ чужбина

(В. Ж. А. и радиотелеграфа).

Мирнитѣ прѣговори. Кьолнъ. В. „Кьолнше Цайтунгъ“ съобщава, в. „Моргенъ Постъ“ съобщава отъ Петербургъ, че германскитѣ военно-политични се заершватъ на голѣмъ групъ отъ отдалеченитѣ руски области. Повечето отъ 100 пристигнали вчера отъ Вологда и Архангелскъ въ Петроградъ.

Положението въ Русия. Петроградъ. Съобщения на петроградската телеграфна агенция. Посолствата отказваха да визиратъ паспортитѣ на дипломатическитѣ куриери на народни комисаръ за външнитѣ работи, като мотивираха отказа си съ обстоятелството, че правителството на свѣта не било признато. Комисарѣтъ за външнитѣ работи заяви, че

въпросѣтъ за признаването на правителството е тѣ проста формалностъ, че правителството на свѣта налко се грижи за тази обичайна дипломатическа подробностъ. Доказателство, че посланицитѣ признаватъ властта на свѣта е, че тѣ се обръщатъ къмъ него когато иматъ нужда отъ паспорти за тѣхнитѣ куриери. Считамъ това положение за недопустимо, народниятъ комисаръ за външнитѣ работи даде заповѣдъ, да не се издава никакво позволение и да не се правятъ никакви улеснения на прѣдставителитѣ на тѣзи посолства, които считатъ за своя задача да създаватъ бюрократически затруднения на правителството на свѣта.

Верлинъ. Турскиятъ министъръ на Внѣшнитѣ Работи и Държавниятъ Подсекретаръ пристигнаха въ Берлинското външно министерство, на пътѣ за Брестъ-Литовскъ, гдѣто ще водятъ прѣговоритѣ.

Вие на. Кореспондентското бюро „Австрия“ съобщава, че Министрѣтъ на външнитѣ работи графъ Чернинъ е съобщилъ на австрийския министъръ прѣзидентъ, че той утрѣ ще замине въ Брестъ-Литовскъ да води прѣговоритѣ. При това той заявилъ, че се надѣва въ скоро врѣме да вземе участие иново въ работитѣ на делегацията.

Вие на. Сълюченото вече примирие ще се послѣдва, въ най-скоро врѣме, отъ прѣговори за миръ между правителствата на Австро-Унгариа, Германия, България, Турция и Русия. Сега става избора и изпращането на пълномощници за тѣзи прѣговори. До събирането на пълномощницитѣ, прѣдставителитѣ на горнитѣ правителства, които се намиратъ въ Брестъ-Литовскъ отъ започването на прѣговоритѣ за примире, ще иматъ прѣдварителни разговори отъ незадолжителенъ характеръ по прѣговоритѣ за мира, които ще се почнатъ. Тѣзи разговори започнаха днесъ.

Цариградъ. Споредъ вѣстницитѣ, министрѣтъ на правосѣдѣто Халикъ бей ще управлява министерството на външнитѣ работи прѣзъ отсъствието на министра Ахмедъ Нессимъ бей. Танинъ се научава, че принадлежащата се на Турция частъ отъ върхнитѣ храми изъ окупиранията частъ отъ Ромѣния 30 вагона (?), които до сега се прѣнасяха по суше, отъ нѣколко дни насамъ пристигнатъ по Черно море. Първиятъ параходъ съ храми пристигналъ онзи денъ въ Цариградъ. Споредъ в. „Вакѣтъ“ откриването на Черно море ще повлияе на економическото положение.

Официалното извѣстие за примиренето съ Русия, особено за свободата въ Черно море, прѣдизвика сензация. Обществото буквално граби вѣстницитѣ. На всѣкъдъ се забѣлзва силна радостъ.

Вие на. Вѣстницитѣ констатираха, единодушно, че сключеното въ Брестъ-Литовскъ примире съставлява единъ, отъ най-големитѣ, дипломатически успѣхи на монархията. Каето централнитѣ сили, тѣ и Русия бѣлжатъ вѣстницитѣ, ще бждатъ изпълнени съ доброволни прѣзъ врѣме на мирнитѣ прѣговори, обаче, трѣбва да се разчита, че съглашението ще стори всичко, за да имъ прѣчи. При все това, казватъ на край вѣстницитѣ, народитѣ отъ съглашението не ще могатъ да избѣгнатъ вѣнанието на това събитие.

Верлинъ. Имперскиятъ канцлеръ графъ Херлингъ и държавниятъ секретаръ на външнитѣ работи г. Кьолманъ, заминаха за главната квартира.

Вие на. Министрѣтъ на външнитѣ работи графъ Чернинъ ще изпѣлява лично длъжността пълномощникъ на Австро-Унгариа въ прѣговоритѣ за миръ въ Брестъ-Литовскъ. Графъ Чернинъ ще замине на 19 декември, придруженъ съ началника на отдѣленіе въ министерството на външнитѣ работи, д-ръ Грацъ, отъ извъпрѣднитѣ пратеници и пълномощни министри баронъ Митатъ и д-ръ фонъ Бизперъ, отъ легационнитѣ събѣтници баронъ Андрианъ и графъ Колоредо, както и отъ легационни секретаръ баронъ Гаучъ.

Добруджанци. Казото се отъ прѣдатели и шпери. Пасте се отъ онзи, които услужватъ на враговетѣ на нашата вѣръ и чуждородъ сѣмъ!

Добруджанци

За свободата на Добруджа

Министру Прѣдседателю, Прѣдседателя на Народното Собрание и шефове на политическитѣ партии А. Малиновъ, Ив. Ев. Гешковъ, Д-ръ Даневъ, Найчо Цановъ, Я. Сажковъ, Н. Анастасовъ, Драгиевъ и Д. Влаговъ съ изпратени слѣднитѣ телеграми отъ сѣверна и южна Добруджа.

Жителитѣ отъ с. Вистерча, бабадагска околина най-енергично Ви молятъ, да настояте прѣдъ камарата, да се узакони още отъ сега присъединението на Добруджа къмъ мѣлото ни отечество —